

Dosarul nr. 2ra-1535/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – O. Cojocaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Ion Begleț,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Begleț
împotriva lui Serafim Isac cu privire la defăimare, repararea prejudiciului
moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de către Serafim Isac, s-a casat hotărârea din 01
decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a emis o nouă
hotărâre de respingere a acțiunii,

constată:

La 27 octombrie 2016 Ion Begleț a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Serafim Isac cu privire la obligarea dezmințirii relatărilor false și
defăimătoare, repararea prejudiciului moral în sumă de 9 000 lei și încasarea
taxei de stat în sumă de 270 lei. (f.d. 4-5)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 09 septembrie 2016 a
avut loc ședința Consiliului sătesc Ghidighici, iar în procesul dezbaterilor pe
marginea proiectului de Decizie “Cu privire la audierea raportului lui Serafim
Isac, Primar al s. Ghidighici, privind activitatea Primăriei s. Ghidighici”,
ultimul a solicitat de la președintele ședinței Larisa Noroc varianta finală a
“Listei lucrărilor efectuate la Primărie, începând cu ziua de 07 iulie 2015”,
deoarece în lista prezentată anterior figurau unele lucrări, iar de la tribuna
Consiliului, Serafim Isac a raportat cu totul altceva. Reclamantul a menționat
că după ce a primit lista respectivă, în acel moment, pârâtul de la tribuna
Consiliului a declarat la adresa sa: “ați furat terenuri și apartamente”. Prin
declarațiile verbale false, dubioase și defăimătoare, aduse în public, Serafim
Isac a răspândit cu bună știință unele scorniri mincinoase și defăimătoare la
adresa sa, fiind învinuit de săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave. Ion
Begleț a mai indicat că prin relatările false și defăimătoare îi este afectată grav

onoarea și demnitatea, în consecință îi este provocată o pagubă morală esențială.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Ion Begleț, s-a obligat Serafim Isac să dezmință informația defăimătoare și anume că Ion Begleț a furat terenuri și apartamente, în termen de 15 zile de la momentul când hotărârea va deveni definitivă, prin fraza exactă „ Stimați consilieri și locatari ai satului Ghidighici, pe data de 09 septembrie 2016, în cadrul ședinței Consiliului sătesc Ghidighici, în prezența consilierilor locali și altor persoane prezente la ședință, eu, Isac Serafim ,am declarat că Ion Begleț a furat terenuri și apartamente. Astăzi, în fața Dvs. declar că relatările precum că Ion Begleț a furat terenuri și apartamente sunt false și defăimătoare. Concomitent, îmi exprim scuzele față de Ion Begleț pentru fapta care am comis-o”. S-a încasat din contul lui Serafim Isac în beneficiul lui Ion Begleț prejudiciul moral în sumă de 9 000 lei și cheltuielile pentru taxa de stat, în sumă de 270 lei, în total 9 270 lei. (f.d.80, 86-90)

Prin decizia din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Serafim Isac, s-a casat hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Begleț. (f.d.121, 122-127)

La 30 mai 2018 Ion Begleț a declarat recurs împotriva deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei și menținerea hotărârii din 01 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 130-131)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Instanța de apel și-a întemeiat decizia pe declarațiile mincinoase ale martorilor Efim Jereghi, Noroc Larisa și a intimatului Serafim Isac.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 martie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 14 mai 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.128)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 30 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ion Begleț, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ion Begleț indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ion Begleț, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Begleț, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ion Begleț, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas